

Εισαγωγή

Ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν μια στρατιωτική σύρραξη στην οποία συμμετείχαν τα περισσότερα έθνη του κόσμου. Οι χώρες με τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις, οργανώθηκαν σε δύο αντίθετες συμμαχίες : Σύμμαχοι και Άξονας. Για τον πόλεμο αυτό κινητοποιήθηκαν περισσότερο από 100 εκατομμύρια άνθρωποι, κάνοντάς τον, τον πιο εκτεταμένο πόλεμο στην ιστορία και οι περισσότερες χώρες που συμμετείχαν, διέθεσαν όλες τις οικονομικές, βιομηχανικές και επιστημονικές τους δυνάμεις στην υπηρεσία του πολέμου. Συνολικά, έχασαν τη ζωή τους πάνω από 70 εκατομμύρια άνθρωποι, οι περισσότεροι από αυτούς πολίτες, κάνοντας τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, την πιο αιματηρή σύρραξη στην ανθρώπινη ιστορία.

Το υλικό που είχαμε για να δουλέψουμε ήταν τεράστιο. Έτσι έπρεπε να γίνει μία επιλογή σχετικά με το ποιες πτυχές του πολέμου θα φωτίζαμε. Στο αφιέρωμα αυτό, θα μιλήσουμε για την άνοδο του φασισμού και του ναζισμού, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, πώς μπήκε η Ελλάδα στον πόλεμο, την κατοχή, την πείνα και την αντίσταση, τους δοσίλογους και τι έγινε με το τέλος του πολέμου.

Πρόσωπα: Καθηγήτρια, δύο μαθητές

K: Ποιο παιδί θυμάται να μου πει, πώς τέλειωσε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος;

M1: Μα κυρία αυτά τα κάναμε στην Τρίτη Γυμνασίου και δεν ήταν καν στην εξεταστέα ύλη!

M2: Ναι, κυρία, πού να θυμόμαστε τώρα; Δεν ήταν και τίποτα σημαντικά...

K: Δεν ήταν σημαντικά; Θα βάλω τις φωνές! Ελάτε, για θυμηθείτε... Σας λέει κάτι η ρωσική επανάσταση;

M1: Ναι κυρία, κάτι μας λέει.

M2: Νομίζω επίσης ότι οι νικήτριες χώρες επέβαλαν στη Γερμανία εξοντωτικούς όρους...;

K: Μπράβο παιδί μου. Και μετά τι έγινε; Η Ελλάδα με ποιον πολέμησε;

M1: Με τους Τούρκους κυρία, έγινε ο μικρασιατικός πόλεμος.

K: Θυμάστε κάτι για οικονομική κρίση;

M2: Πωωω κυρία, το ξέρουμε, έχουμε οικονομική κρίση, κάθε μέρα το λέμε.

M1: Όχι ρε βλάκα τη σημερινή! Λέει για το οικονομικό κραχ του 1929. Και τη Μεγάλη Ύφεση.

M2: Και τι μας νοιάζει ρε συ αυτό; Πριν εκατό χρόνια!

M1: Δεν ξέρω, κάτι θα θέλει να πει. Κυρία, πού θέλετε να καταλήξετε;

M2: Σιγά μην ξεκινήσουμε την ιστορία και απ' τον κατακλυσμό του Νώε.

K: Σταμάτα (όνομα)! Δεν θα πάμε τόσο πίσω.

M2: Πάλι καλά.

M1: Σκάσε ρε βλάκα!

M2: Εσύ να σκασεις, γλύφτη

K: Ε! ε! σταματήστε! Λοιπόν από εκείνη την οικονομική κρίση, τότε, ποιοι βγήκαν χαμένοι και ποιοι βγήκαν κερδισμένοι;

M1: Κυρία νομίζω ότι οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι μικροί επιχειρηματίες, όλοι αυτοί φτώχυναν.

K: Και ποιος πλούτισε;

M1: Αυτοί που ήταν ήδη πλούσιοι. Εξαγόραζαν τις μικρές επιχειρήσεις που έκλειναν.

M2: Μα τι νόημα έχουν τώρα όλ' αυτά; τι μας νοιάζουν για τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο;

K: Καλά, εσύ γιατί νομίζεις ότι έγινε ο δεύτερος παγκόσμιος;
M2: Ανέβηκε στην εξουσία ένας τρελός, ο Χίτλερ και τον έκανε.
M1: Μόνος του τον έκανε τον πόλεμο ρε άσχετε; Δεν τον στήριξε κανείς;
M2: Ο στρατός τον στήριξε!
M1: Και γιατί να τον στήριξει ο στρατός, έναν τρελό, όπως λες;
M2: Γιατί τους είχε πείσει όλους ότι οι Γερμανοί είναι ανώτερη φυλή και έπρεπε να κατακτήσουν τον κόσμο.
K: Αυτό είναι ένα μικρό κομμάτι όλης της προπαγάνδας (όνομα). Δεν μπορεί να παρέσυρε όλη την κοινωνία ένας “τρελός” αν δεν είχε την στήριξη κάποιων.
M2: Καλά, και ποιοι τον στήριξαν;
K: Αυτοί που βγήκαν κερδισμένοι από την οικονομική κρίση που λέγαμε. Οι βιομήχανοι και οι μεγαλογαιοκτήμονες.
M1: Αλλά, κυρία, ήταν και η Ιταλία στη μέση, εκεί τι έγινε;
M2: Αα! εκεί ήταν ένας άλλος που ήταν και τρελός και ηλίθιος, ο Μουσολίνι.
M1: Οι πολιτικές σου αναλύσεις είναι άξιες θαυμασμού!
K: Ο φασισμός, στην Ιταλία, γεννήθηκε από το σύνδεσμο Ιταλών Βιομηχάνων (το 1919). Ο Μουσολίνι τους έταξε να κηρύξει τον πόλεμο στο σοσιαλισμό, στους εργαζόμενους και στους μικρούς αγρότες.
M1: Και φτιάχνει τάγματα εφόδου που χτυπάνε τις απεργίες και τις καταλήψεις.
M2: Μα τι λέτε τώρα; ποιοι βιομήχανοι μπορεί να χρηματοδότησαν το Μουσολίνι;
K: Γνωστά ονόματα: Η Πιρέλλι, η Φιάτ, η Ένωση Τραπεζών.
M1: Και ποιοι στήριξαν το Χίτλερ;
K: Επίσης γνωστά ονόματα: όλη η οικονομική ελίτ της Γερμανίας, γιατροί, δικαστικοί, βιομήχανοι: ο όμιλος Φάρμπεν από τον οποίο γεννήθηκε και η Μπάγιερ, ο όμιλος Κρουπ, Ρόυς, Ζήμενς, Μπος, AEG.
M2: Μα τους υποστήριξε και ένα σωρό κόσμος, που δεν ήταν ούτε βιομήχανοι ούτε τραπεζίτες.
M1: Ε, ναι, λέμε. Δεν καταλαβαίνεις; παρέσυραν τη μικροαστική τάξη. “Κινδυνεύετε απ’τον κομμουνισμό” τους έλεγαν. “Εμείς θα σας σώσουμε”. Τους τρόμαζαν, ώστε να αισθάνονται ανασφαλείς και μετά τους πρόσφεραν προστασία!!!
K: Έστρεψαν τους μικροαστούς ενάντια στους εργάτες και ταυτόχρονα καλλιέργησαν την παθητικότητα στις εργατικές μάζες και διαίρεσαν τις γραμμές του εργατικού κινήματος.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΚΑΙ ΧΙΤΛΕΡ

(Πρόσωπα: Χίτλερ, Χέρμαν Γκαίρινγκ, Τραπεζίτης Σαχτ, Βιομήχανος)

Χίτλερ: Αγαπητοί μου, γνωρίζουμε κι εγώ και εσείς, πόσα δεινά σας έχει προκαλέσει η άνοδος του κομμουνισμού και οι επαναστατικές τάσεις των εργαζομένων.

Βιομήχανος: Ποιος θα το φανταζόταν πως αυτά τα ασήμαντα ανθρωπάκια θα διεκδικούσαν τα εργατικά τους δικαιώματα.

Σαχτ: Πιστεύω πως ήρθε η ώρα να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα.

Χίτλερ: Φυσικά, αυτά θα υλοποιηθούν αφού πάρω την εξουσία.

Γκαίρινγκ: Σ' αυτό βέβαια θα χρειαστούμε την πολύτιμη οικονομική βοήθειά σας.

Βιομήχανος: Ναι αλλά ξέρετε, οι θυσίες για ένα τέτοιο εγχείρημα είναι τεράστιες.

Γκαίρινγκ: Οι θυσίες θα είναι πολύ ευκολότερες.. αν η βιομηχανία αντιλαμβανόταν ότι οι εκλογές της 5ης Μαρτίου θα είναι σίγουρα οι τελευταίες για τα επόμενα δέκα χρόνια, πιθανόν ακόμη και για τα επόμενα εκατό χρόνια!

Χίτλερ: Σας υπόσχομαι πως θα επέλθει παράδεισος για τις βιομηχανίες και κόλαση για τους εργαζόμενους. Θα υπάρξουν νέες αγορές, παραγγελίες για την πολεμική βιομηχανία και το κράτος θα τεθεί άμεσα στην υπηρεσία σας.

Σαχτ: Οι μισθοί, οι συντάξεις, τα επιδόματα θα μειωθούν.

Γκαίρινγκ: Οι απεργίες και οι καταλήψεις θα είναι παράνομες.

Βιομήχανος: Χμμμ, πολύ ενδιαφέρον. Βλέπω ότι τα συμφέροντά μας συγκλίνουν.

Χίτλερ: Ακριβώς. Σας εγγυούμαι ότι θα επέλθει απόλυτη καταστροφή των εργατικών οργανώσεων. Στοχεύω να συντρίψω την αριστερά, και γι' αυτό δε θα διστάσω να χρησιμοποιήσω και φυσική βία.

Βιομήχανος: Αν είναι έτσι, θα πρέπει να σας στηρίξουμε οικονομικά. Μόνο υπό ένα ισχυρό και ανεξάρτητο κράτος οι επιχειρήσεις μας θα αναπτυχθούν και θα ανθήσουν.

Σαχτ και Γκαίρινγκ: Συγχαρητήρια για την απόφαση!

ΛΟΓΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

(Πρόσωπα: Χίτλερ, λαός, Γκαίρινγκ)

Χίτλερ: Συμπολίτες μου, μπορεί να μη με συγχωρείτε που καταδικάζω το κομμουνιστικό κόμμα, αλλά κρίνω ότι αυτό είναι απαραίτητο να συμβεί. Καταρχάς, σας υπόσχομαι πως το ναζιστικό κόμμα θα απελευθερώσει τον Γερμανό εργάτη από τα δεσμά του κομμουνισμού που είναι βασικά εχθρός τόσο για τον εργοδότη όσο και για τον εργαζόμενο. Επιβάλλεται, να επιστρέψει ο εργάτης στο έθνος του. Και αυτό θα κάνω! Θα εξασφαλίσω τη διατήρηση της τάξης, μέσω των πειθαρχημένων στρατιωτών της εργασίας, που θα είναι σύντροφοί μας! Πιστέψτε σε μένα και στο όραμά μου: Μια ισχυρότερη, παντοδύναμη, Γερμανία!
(Ο λαός ζητωκραυγάζει)

Χίτλερ, Γκαίρινγκ

Χίτλερ: Α, Χέρμαν. Ο γερμανικός λαός μου ανήκει. Η εξουσία είναι στα χέρια μου. Τα ανθρώπια με πιστεύουν.

Γκαίρινγκ: Τα ανθρώπια πάντα πιστεύουν. Έτσι τους μεγαλώσαμε.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

(Πρόσωπα: Μάνα, Πατέρας, Κόρη, Βρέφος)

Μάνα: Πως το κάναμε αυτό; Πως πέσαμε τόσο εύκολα θύματα; Πως έγινε να πιστέψουμε έναν άθλιο σαν κι αυτόν;

Πατέρας: Μας έπεισαν πως για τη φτώχεια μας φταίνε οι κομμουνιστές, φταίνε οι Εβραίοι. Κι εμείς και τόσοι άλλοι τους ακολουθήσαμε.

Μάνα: Μας έκαναν να αισθανθούμε ανήμποροι.

Πατέρας: Κι αυτοί θα ήταν οι προστάτες μας

Μάνα: Στην αρχή, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν για τους κομμουνιστές, μαζεύανε τσάμπα εργάτες...

Πατέρας: Κι εμείς δεν μιλήσαμε γιατί δεν ήμασταν κομμουνιστές.

Μάνα: Μετά μαζέψανε τους Εβραίους.

Πατέρας: Κι εμείς δεν μιλήσαμε γιατί δεν ήμασταν Εβραίοι.

Μάνα. Μετά ήρθαν για τους συνδικαλιστές, αλλά εμείς δεν μιλήσαμε γιατί δεν ήμασταν συνδικαλιστές.

Πατέρας: Μετά ήρθαν για τους καθολικούς, αλλά ήμουν προτεστάντης και γι' αυτό δεν μίλησα.

Μάνα: Μετά ήρθαν για μας

Πατέρας: αλλά τότε δεν είχε μείνει πια κανείς να μιλήσει για κανέναν

Μάνα: Είμαστε χαμένοι. Αύριο θα έρθουν και θα μας πάρουν. Θα μας χωρίσουν.

(Αγκαλιάζονται και κλαίνε)

Σκηνή στο τρένο (στρατόπεδα συγκέντρωσης)

Μάνα με βρέφος	Μ.
Πολιτικός κρατούμενος (Ρώσος)	Π.
Εβραίος κρατούμενος	Ε.
Φύλακας (1)	Φ1
Φύλακας (2)	Φ2
Φύλακας (3) -Μόνο στο τέλος -	Φ3

(οι πρωταγωνιστές βρίσκονται μέσα στο βαγόνι του τρένου κατά τη διάρκεια μεταφοράς τους σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης)

Ο Φ1. Πετάνει ένα κομμάτι ψωμί στο πάτωμα κοντά στους κρατούμενους ενώ αχνογελάει και γυρνάει προς τον Φ2.

(Πιάνει το ψωμί ο Πολιτικός κρατούμενος και το δίνει στην Μάνα.)

Π: Νομίζω το χρειάζεστε περισσότερο από όλους μας...

(κάνει νεύμα στην αγκαλιά της που βρίσκεται το βρέφος, η μάνα είναι τρομαγμένη αλλά δέχεται το ψωμί)

Ε: Μέχρι και μάνα με το νεογέννητο πήραν πια... Γιατί σας πήραν εσάς;

(Η μάνα δείχνει το τατουάζ στο χέρι της με το σήμα των εβραίων...)

Μ: Τον άντρα μου τον σκότωσαν μπροστά μου... δεν τους άφηνε να με πάρουν, την κόρη μου την μεγάλη την βίασαν και την πήγαν αλλού, δεν ξέρω που... τον αδερφό μου, κάτι για ιατρικό πειραματόζωο άκουσα ότι τον προόριζαν, για εμένα δεν ξέρω να σας πω μα άχρηστη τους είμαι...

(ο Εβραίος φαίνεται κάπως άβολα τώρα...)

Φ2: Είδες εβραίε, από εκεί που σε πήραμε εσένα, στέλνουν τον αδερφό της! Ανανεώνεται το υλικό...
χαχαχα

Π: Ήσουν ιατρικό πείραμα;

Ε: Ήμουν και είμαι ακόμα... από στρατόπεδο σε στρατόπεδο με στέλνουν... Δεν ξέρω πως ζω ακόμα...

Π: Τι σου έχουν κάνει;

Ε: Με πήγαν σε ένα νοσοκομείο, μου έκαναν φριχτά πράγματα, δεν ήξερα τι συνέβαινε... βλέπετε ήμουν από τους πρώτους πελάτες... Με χειρούργησαν... Μου αφαίρεσαν τον ένα όρχι... αργότερα μου έκαναν δεύτερη τομή... έβλεπα τον κόσμο γύρω μου να πεθαίνει από μολύνσεις, να αυτοκτονεί... μετά από λίγο όλοι εκεί μέσα νεκροί ήμασταν, είτε κανονικά είτε ψυχικά... ήμουν από τους τυχερούς... Εγώ ήμουν πειραματόζωο γενετικής...

Μ: Τι έκαναν στους άλλους;

Π: Οι γιατροί του Άουσβιτς έκαναν και άλλα πειράματα... Πόσο καιρό χρειάζεται ένας άνθρωπος που δουλεύει σε σκοτεινές υπόγειες στοές να τυφλωθεί.. Σε πόσο διάστημα πεθαίνει ένας άνθρωπος που υποσιτίζεται...

Ε: ...που εργάζεται σκληρά... που αναπαύεται ελάχιστα... που είναι στα τελευταία στάδια φυματίωσης...

Π: ... που μετά από ένα κρύο ντους τον αφήνεις γυμνό και βρεγμένο πάνω στο μετόν στο προαύλιο του στρατοπέδου...

Μ: Φτάνει! (γυρνάει στους Φ.) Δεν είστε άνθρωποι εσείς!

Φ2: Για το καλό τις Ιατρικής γίνονται όλα! Τώρα αν μερικά κουφάρια θυσιαστούν τι πειράζει;

Φ1: Δεν πέθανε και κανένας σημαντικός ποια...

Π: Σωστά, για εσάς ποιος θα είναι σημαντικός; Ο Εβραίος, ο Τσιγγάνος, ο κοινωνικά απροσάρμοστος, ο μάρτυρας του Ιεχωβά, ο ομοφυλόφιλος, ο αριστερός, ο κομμουνιστής, ο Τσέχος, Ρώσος, ο Γάλλος; Όχι αυτά τα αποβράσματα είναι απλά φτηνό εργατικό δυναμικό σωστά;

Φ1: Σκάσε Ρώσε!

Π: Σωστά, τι είμαι εγώ ένας παλιό-ρώσος... Χρησίμευα πολύ περισσότερο ως σκλάβος εργάτης στις βιομηχανίες της BMW φτιάχνοντας κινητήρες αεροπλάνων...

Φ2: Θεες να πεθάνεις πριν φτάσουμε καν στον προορισμό μας;

Ε: Τι εδώ, τι φτάνοντας... Μα η κατάληξη είναι η ίδια...

Μ: Μα ήδη νεκροί είμαστε...

(το τρένο σταματά- ήχος φρεναρίσματος (:))

Φ1: Φτάσαμε!

(μπάνει στην σκηνή ένας 3 φρουρός, κοιτάει λίγο γύρω...)

Φ3: Χμ... τίποτα το ενδιαφέρον, κάτι που να μπορεί να εργαστεί.... στον θάλαμο αερίων αυτούς....

M2: Εντάξει, αυτά γίνονταν στη Γερμανία μόνο, άντε και στην Ιταλία

M1: Τι λες ρε άσχετη; Πείτε της κυρία

K: Πράγματι, στην Ευρώπη πριν τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο υπήρχε ένα κύμα δικτατορικών καθεστώτων. Ουγγαρία, Ισπανία, Πολωνία, Πορτογαλία, Αλβανία, Γιουγκοσλαβία, Λιθουανία, Εσθονία, Αυστρία, Λετονία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Ρουμανία..

M2: Ελλάδα; Τι λέτε τώρα;

M1: Δικτατορία του Μεταξά...; δεν σου λέει τίποτα;

M: Μεταξάς. Αυτός που είπε το ΟΧΙ. Αυτό που γιορτάζουμε τώρα.

K: Αυτός! Πριν να πει το ΟΧΙ στους Ιταλούς, είχε εγκαθιδρύσει μία δικτατορία το 1936 στην Ελλάδα με την υποστήριξη του βασιλιά και της άρχουσας τάξης.

M1: Μία δικτατορία που στήριζε τους επιχειρηματίες. Η αστυνομία σκότωνε κόσμο στις εργατικές οργανώσεις, απαγορεύτηκαν τα κόμματα, εξορίστηκαν οι πολιτικοί.

K: Στις φυλακές της Ακροναυπλίας φυλακίστηκαν 600 κομμουνιστές.

M1: Και παραδόθηκαν στους Γερμανούς κατακτητές.

K: Μετά κάποιοι απ'αυτούς μεταφέρθηκαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Χαϊδάρι.

Θεατρικό

Χαιδάρι: Μαζική εκτέλεση 200 Ακροναυπλιωτών,

1η Μαΐου 1944

Πρωταγωνιστές:

1: κρατούμενος στο Χαϊδάρι

2: κρατούμενος στο Χαϊδάρι

Σ: Σουκατζίδης

Φ: Φίσερ

Α: Αϊβατζίδης

Λ: Λαζαρίδης

Άλλοι τέσσερις μελλοθάνατοι

Δύο φρουροί γερμανοί

1 σκηνή:

1- Άκουσες ότι ο διοικητής φωνάζει κόσμο στα συνεργεία;

2- Ναι, όλοι Ακροναυπλιώτες Κουμμουνιστές.

(Μπαίνει στην σκηνή κάποιος που έχει γυρίσει από τα γραφεία...)

1: Τι σας ήθελε;

3: Μας ρώτησε ποιοι κρατούμενοι θα μπορούσαν να μας αντικαταστήσουν καθώς θα μας μεταφέρουν λέει σε άλλο στρατόπεδο. Α! Και θέλει λέει και τους κρατούμενους από την Χαλκίδα να πάρουν πίσω τα προσωπικά τους αντικείμενα και να είναι μπροστά από τα μαγειρεία αύριο το πρωί για να μας μεταφέρουν όλους μαζί σε άλλο στρατόπεδο.

2: Πόσους χρωστάμε τώρα ρε παιδιά; Επειδή δολοφονήθηκε ο Κρεχ, ο Γερμαναράς ο στρατηγός και οι 3 αξιωματικοί του στους Μολάους απ'τους αντάρτες του ΕΛΑΣ, ήρθε η ώρα για τα αντίποινα...

1: 200 άνδρες για ένα γερμανικό γουρούνι!! κι έμαθα ότι οι ταγματاسφαλίτες, Έλληνες εθελοντάι είπαν, σκότωσαν άλλους 100 ανθρώπους!!!

2: Πώς αισθάνεσαι φίλε;

3: Έχω υπάρξει και καλύτερα... Υπάρξει... Ξαφνικά ακούγεται τόσο βαρύ, μακρινό και περιέργως μικρό... Τέλος πάντων, πρέπει να πηγαίνω αν είναι όντως αύριο η αναχώρηση καλύτερα να αποχαιρετήσω όσους προλάβω...

Σκηνή 2

(την άλλη μέρα το πρωί συγκεντρωμένοι οι άντρες στο στρατόπεδο. Στη μέση ο γερμανός διοικητής του στρατοπέδου Φίσερ).

Φ: Όσοι ακούνε όνομα να βγαίνουνε γρήγορα! (γυρίζει τον κατάλογο). Αϊβατζίδης Γεώργιος.

Α: (πετιέται στη μέση) Γεια σας αδέρφια (σηκώνει τη γροθιά του ψηλά)

Φ: (φωνάζει ονόματα) Ανδρώνης Πέτρος, Μαριακάκης Νίκος, Ρεμπούτσικας Μήτσος, Σαββόπουλος Σάββας, Σουκατζίδης Ναπολέον, Τσίρκας Κώστας

Ένας-ένας βγαίνουν. Όταν φωνάζει τον Σουκατζίδα ακολουθεί ο διάλογος:

Φ: Όχι εσύ, Ναπολέον!

Σ: Γιατί όχι εγώ;

Φ: Εσύ δεν θα τουφεκιστείς.

Σ: Και πόσους θα τουφεκίσεις, αν εξαιρεθώ εγώ;

Φ: Διακόσιους.

Σ: Όχι. Δεν δέχομαι κανέναν να μ' αντικαταστήσει. *Είμ' Έλληνας!*

Στήνουν χορό, τραγουδώντας το χορό του Ζαλόγγου: Έχε γεια καημένε κόσμε, έχε γεια γλυκειά ζωή.

1: Ο Μακέδος σέρνει τον χορό τον γηραιών;

2: Ναι! Κοιτά με τι ανδρεία ο τιμημένος καπνεργάτης της Καβάλας χορεύει τον τελευταίο του χορό...

1: Κοίτα τα έκπληκτα πρόσωπα των Ναζί, δεν ξέρουν από πού τους ήρθε...

2: Ήρθαν κιόλας να τους πάρουν;

(ακούγεται ήχος αυτοκινητού)

1: Τι κάνει ο Ανέστης Λαζαρίδης πάνω στο πεζούλι;

(ακούγεται από πίσω η φωνή του) «Προσοχή! Σε γνωρίζω από... (εθνικός ύμνος)

(βγάζουν τα καπέλα τους και κάθονται ακίνητοι...)

(Τελειώνει ο ύμνος...)

1: Κι είναι πρωτομαγιά

2: Κι είναι γλυκός ο πρωινός αέρας

1: Ολόχρυση η αυγή

2: Κι ο Ύμητός κεντιέται με χρυσάφι

1: Και στο σφαγείο τα πολυβόλα θα κόψουν τους διακόσιους άντρες, πρωτομαγιάτικο στεφάνι από ανθρώπινες ζωές..

Όπως τους παίρνουν για εκτέλεση, πετάνε στο δρόμο τα ρούχα τους μαζί με σημειώματα:

«Πατερούλη, πάω για εκτέλεση, να 'σαι περήφανος για το μονάκριβο γιο σου. Ν' αγαπάς και να λατρεύεις την κορούλα σου και την αδερφούλα μου. Γεια, γεια πατερούλη».

«Πρωτομαγιά. Γεια σας. Όλοι πάμε στη μάχη»

«Καλύτερα να πεθαίνει κανείς στον αγώνα για τη λευτεριά, παρά να ζει σκλάβος»

«Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ»

M2: Εντάξει, μα ο Μεταξάς δεν είπε το ΟΧΙ; δεν ήταν ηρωικό αυτό;

K: Στις 15 Αυγούστου 1940 ιταλικό υποβρύχιο βύθισε στην Τήνο το ελληνικό πολεμικό πλοίο Έλλη. Ο Μεταξάς τήρησε ήπια στάση προσπαθώντας ν' αποφύγει τον πόλεμο.

M1: Όταν όμως ήρθε η Ιταλία στις 28 Οκτωβρίου 1940 και απαίτηση να γίνει δεκτή η είσοδος στρατευμάτων της στην Ελλάδα, ο Μεταξάς αρνήθηκε.

K: Έτσι ξεκίνησε η ιταλική εισβολή, στην οποία οι Έλληνες αντιστάθηκαν ηρωικά. Όμως το 1941 επιτέθηκαν και οι Γερμανοί. Έτσι τα Γερμανικά στρατεύματα μπήκαν στην Αθήνα στις 27 Απριλίου.

M1: Έχω ακούσει οτι δυο νεαροί, ο Λάκης Σάντας μαζί με τον Μανώλη Γλέζο κατέβασαν, στις 30 Μαΐου 1941, τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη.

K: Ήταν μία συμβολική πράξη αντίστασης, την οποία ακολούθησαν πολλές άλλες.

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ), φωνή ραδιοφώνου (Φ)

ΤΟΠΟΣ: Έξω, κάπου που φαίνεται η Ακρόπολη

ΣΚΗΝΗ 1^η: Κοιτάζουν προς την Ακρόπολη και βλέπουν αυτή την τεράστια πολεμική σημαία επάνω στην Ακρόπολη.

Λ: Το να πειράξουμε έναν Γερμανό στρατιώτη ή να του αρπάξουμε το πιστόλι δεν έχει καμία αξία! Θα μας σκοτώσουν επιτόπου! Πρέπει να κάνουμε κάτι θεαματικό, κάτι συμβολικό.

Μ: Λάκη κοίταξε εκεί επάνω, κοίταξε να δεις τι γίνεται εκεί πάνω!

Κοιτάει, βλέπει τη σημαία.

Λ: Ναι, έχεις δίκιο, αυτό είναι! Αυτό πρέπει να τους κάνουμε εάν μπορούμε..

Μ: Να τους κατεβάσουμε τη σημαία!

Λ: Να πάμε στη βιβλιοθήκη να βρούμε ένα σχεδιάγραμμα της Ακρόπολης.

(βγαίνουν και ξαναμπάνουν, έχοντας ήδη πάει στη βιβλιοθήκη)

Λ: Δες! Το σχεδιάγραμμα της Ακρόπολης από τις ανασκαφές που είχαν κάνει οι Γάλλοι αρχαιολόγοι.. Εδώ υπάρχει μία σπηλιά. Έχει μια σχισμή και βγαίνει μέχρι απάνω.

Μ: το θέμα είναι αν μπορούμε να φτάσουμε μέχρι πάνω εμείς.

Ο Λ σηκώνεται πάνω αποφασιστικά.

Λ: Φύγαμε..ΠΑΜΕ! Πάμε να δούμε!

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ)

ΤΟΠΟΣ: Ακρόπολις

ΣΚΗΝΗ 2^η: Απάνω στο τοίχο υπάρχει μία ξύλινη πρόχειρη πόρτα. Και μ' ένα λουκέτο. Είναι βράδυ, κρατάνε μαζί τους ένα φανάρι.

Μ: Δες εκεί! Σίγουρα υπάρχει μια τρύπα..

Λ: Πρέπει να είναι η σπηλιά. Όμως είναι κλειστή, με λουκέτο.

Ο Μ κατευθύνεται προς τα ξύλα και κάνει διάφορες κινήσεις σαν να δείχνει πως προσπαθεί να το σπάσει. Πιάνει το λουκέτο στο χέρι του.

Μ: Ορίστε!

Κατευθύνονται προς την πλαϊνή είσοδο της σκηνής σαν να δείχνουν πως μπαίνουν μέσα. Και πίσω από τη σκηνή συζητάνε.

Λ: Κοίτα! Μπορεί να βγει κανένας απάνω, υπάρχει κενό, αλλά υπάρχουνε μαδέρια

Μ: Πρέπει να είναι από την εποχή που κάνανε τις ανασκαφές. Όμως δεν ξέρουμε μέχρι πού φτάνουν.

Λ: Κράτα το φανάρι, θα προσπαθήσω να ανέβω στα πρώτα μαδέρια να δω αν κρατάνε το βάρος μας.

Μ: Ωραία, αντέχουν το βάρος μας.. Κλείσε ξανά την πόρτα και πάμε! Θα έρθουμε ξανά αύριο σαν απλοί επισκέπτες αυτή τη φορά..

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ), Φρουροί

ΤΟΠΟΣ: Ακρόπολις

ΣΚΗΝΗ 4^η: Ανεβαίνουν επάνω στην Ακρόπολη ως επισκέπτες και όταν δε τους παρακολουθεί κανένας πηγαίνουν προς το Ερεχθείο, πηγαίνουν προς τα κάτω και βλέπουν το βάθρο, τα σκαλιά που κατεβαίνουν και βλέπουν την οπή πάλι. Πάνε λοιπόν εκεί, κατεβαίνουν στα σκαλιά σιγά, σιγά και κοιτάνε και βλέπουν ότι τα μαδέρια αυτά ήταν μισό μέτρο από το τελευταίο σκαλί. Και είδαν ότι μπορούν να φτάσουν μέχρι εκεί. Έτσι λοιπόν, αποφασίζουν ότι από εκεί θα ανέβουν.

Λ: Πρέπει να είμαστε προσεχτικοί. Δεν πρέπει να κινήσουμε υποψίες!

Μ: Σωστά! Πρέπει να πάμε προς το Ερεχθείο..

Οι φρουροί γυρίζουν προς την άλλη πλευρά

Λ: ΤΩΡΑ! Γρήγορα, δες μας παρακολουθεί κανείς!

Μ: Κατέβα προς τα κάτω, προς τα σκαλιά..

Λ: Κοίτα, να η τρύπα, το τελευταίο σκαλί απέχει μόνο μισό μέτρο από τα μαδέρια, μπορούμε να ανέβουμε από εδώ..

Μ: Τέλεια.. Αυτό είναι.. Αλλά με τη διμοιρία που προσέχει τη σημαία; Τι θα κάνουμε;

Λ: Θα δούμε.. Πάμε να φύγουμε τώρα από εδώ!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Η μάχη της Κρήτης έληξε με νίκη των Γερμανικών Στρατιωτικών Δυνάμεων της Βέρμαχτ!

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ)

ΤΟΠΟΣ: Σπίτι Λάκη (έξω)

ΣΚΗΝΗ 5^η: Μόλις ακούγεται η είδηση ο Μανώλης τρέχει στη σκηνή και χτυπάει την πόρτα, ο Λάκης βγαίνει στην σκηνή (έξω)

Μ: Λάκη, η Κρήτη ήταν το τελευταίο οχυρό του ελληνικού λαού.. του έθνους... και έπεσε.. πρέπει να πάμε, τότε θα πάμε;

Λ: Όντως! Πρέπει να πάμε, να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι δεν πρέπει να το βάλουμε κάτω! (σιωπή για λίγο) Να πάμε αύριο. Απόψε δε μπορούμε να πάμε, έχει περάσει η ώρα.

Μ: Εντάξει.

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ), Γερμανοί

ΤΟΠΟΣ: Ακρόπολις

ΣΚΗΝΗ 6^η: έχουν μπει μέσα, έχουν ανέβει, έχουν βγει επάνω από το τελευταίο μαδέρι. Το θέμα είναι τώρα εάν ο σκοπός είναι μέσα ή έξω από τη σκοπιά. Ακούγονται χάχανα και οι Γερμανοί είναι πάνω στη σκηνή και γλεντούν ενώ οι άλλοι μιλάνε απ' έξω.

Λ: Τα καταφέραμε! Ανεβήκαμε! Επιτέλους!

Μ: Το θέμα είναι τώρα εάν ο σκοπός είναι μέσα ή έξω από τη σκοπιά..

Λ: Έχω μια ιδέα...

ΠΡΟΣΩΠΑ: Λάκης Σαντάς (Λ), Μανώλης Γλέζος (Μ)

ΤΟΠΟΣ: Ακρόπολις (εικόνα παρθενώνα)

ΣΚΗΝΗ 7^η: Πετάνε πέτρες από τη μια πλευρά ο ένας και απο την άλλη ο άλλος ούτως ώστε αν είναι μέσα στη σκοπιά να βγει να δει τι είναι.

Μ: Δεν υπάρχει σκοπός..θα γλεντάνε τη νίκη τους φαίνεται!

Λ: Έλα να δούμε τι θα κάνουμε με τη σημαία!

Κατευθύνονται προς τη σημαία και δείχνουν την προσπάθεια τους να την κατεβάσουν. Αυτή η σημαία είχε τρία μεγάλα σύρματα τα οποία είχαν στρόφιγγες από έξω από το βράχο. Η σημαία λοιπόν κατέβαινε μέχρι το τελευταίο, εκεί στον κόμβο που ήταν τα τρία σύρματα, και από εκεί δεν κατέβαινε. Φτάνανε μέχρι εκεί, σκαρφαλώνανε, την πιάνανε, την τραβάγανε, τίποτα. Ο μόνος τρόπος για να κατεβεί η σημαία ήταν να ανοίξουν τα τρία σύρματα. Ο μόνος τρόπος λοιπόν ήταν ή θα φεύγανε και θα την αφήνανε έτσι, ή θα έπρεπε να βγάλουνε τα σύρματα. Και αποφασίσανε να κάνουνε αυτό. Πήγανε λοιπόν και σιγά, σιγά, κατορθώσανε και ξεμπλέξανε τα σύρματα αλλά εν τω μεταξύ είχε περάσει μιάμιση ώρα και είχε περάσει η κυκλοφορία, είχε φτάσει 00.30 η ώρα και στο τέλος κατέβηκε η σημαία, την κόψανε με ένα μαχαιράκι που είχε ο Λ, κόψανε από ένα κομμάτι από τον αγκυλωτό σταυρό, το βάλανε στον κόρφο τους και τη μαζέψανε κι έγινε ένας μπόγος τέτοιος, τον οποίο μπόγο όμως δε μπορούσαν πλέον να τον πάρουνε μαζί τους που θα φεύγανε, διότι πώς θα τον παίρνανε μαζί τους; Θα τους βλέπανε. Πού να τον πάνε; Και σκεφτήκανε ότι το μόνο μέρος που μπορούσαν να το πάνε είναι κάτω στο ξεροπήγαδο να το ρίξουνε και μάλιστα κάνανε και καλαμπούρι για να το φυλάει ο Εριχθόνιος. Αφήσανε εν τω μεταξύ, επειδή ξέρανε ότι οι Γερμανοί είναι μεθοδικός λαός και είναι άνθρωποι της λεπτομέρειας, τα αποτυπώματά τους και ο ένας και ο άλλος επάνω στον ιστό της σημαίας. ΑΦΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΚΕΤΑΒΑΣΕΙ..

Μ: Τι θα την κάνουμε τώρα είναι τόσο μεγάλη! Αν την πάρουμε μαζί μας, θα μας δούνε!

Λ: Το μόνο μέρος που μπορούμε να το πάμε είναι κάτω στο ξεροπήγαδο να το ρίξουμε, στη σπηλιά.

Μ: Καλή ιδέα!

Ο Μ κάνει κίνηση να αφήσει τα αποτυπώματα του.

Λ: Τι κάνεις; Γιατί αφήνεις τα αποτυπώματα σου;

Μ: Για να σώσουμε τους φύλακες και τους αρχαιολόγους της Ακροπόλεως, τους οποίους θα τους συλλάβουνε όλους την άλλη μέρα.

Ο Λ κάνει κίνηση να αφήσει και αυτός τα αποτυπώματα του.

Τρέχουν γρήγορα και βγαίνουν από τη σκηνή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Τη νύχτα της 30ης προς την 31η Μαΐου, άγνωστοι δράστες υπεξάιρεσαν τη γερμανική πολεμική σημαία από το βράχο της Ακροπόλεως. Οι δράστες θα τιμωρηθώσι δια της ποινής του θανάτου. Οι γνωρίζοντες ποιοι είναι οι δράστες και δεν το καταγγέλλουν στα στρατεύματα κατοχής, θα τιμωρηθώσι επίσης δια της ποινής του θανάτου. Περιορίζεται η κυκλοφορία αμέσως από τις 8 η ώρα», μέχρι το πρωί. Όποιος συναντάται στο δρόμο θα τουφεκίζεται. Θέλουμε να προειδοποιήσουμε τον ελληνικό λαό ότι τα γερμανικά στρατεύματα είναι φιλικώς διακεείμενα προς τον ελληνικό πληθυσμό, αλλά εάν τυχόν εθνικές πράξεις εναντίον των στρατευμάτων λάβουν χώρα, θα ληφθούν αυστηρότατα μέτρα.

«Φον Στούμε», ο στρατηγός

M2: Ωραίο ήταν αυτό!

M1: Το ξέρεις οτι ο Μανώλης Γλέζος έφαγε ξύλο από τα ΜΑΤ σε μία διαδήλωση; ξέρεις πότε; το 2010!

M2: Ε, κατά λάθος θα ήτανε...

M1: Ε, τι να σου πω... πόσο αφελής είσαι; Κυρία, τότε ιδρύθηκαν και αντιστασιακές οργανώσεις στην Ελλάδα, ε;

Κ: Από Έλληνες, άνδρες, γυναίκες, νέους.. Όπως το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (**Ε.Α.Μ**), που συγκροτήθηκε από το Κ.Κ.Ε., με τη σύμπραξη άλλων, μικρότερων σοσιαλιστικών κομμάτων, ο Εθνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (**Ε.Λ.Α.Σ**), ο Εθνικός Δημοκρατικός Ελληνικός Σύνδεσμος (**Ε.Δ.Ε.Σ**), η Εθνική Και Κοινωνική Απελευθέρωση (**Ε.Κ.Κ.Α**), η Πανελλήνια Ένωση Αγονιζομένων Νέων (**Π.Ε.Α.Ν**) καθώς και αντάρτικες δυνάμεις, γνωστές ως Εθνικές Ομάδες Ελλήνων Ανταρτών (**Ε.Ο.Ε.Α.**).

M1: Όλοι αυτοί ήταν στα βουνά;

Κ: Όχι, στην Ελλάδα είχαμε τη μεγαλύτερη αντίσταση από όλες τις χώρες της κατεχόμενης Ευρώπης. Είχαμε και αντίσταση στις πόλεις, γίνονταν διαδηλώσεις, οι πολίτες διάβαζαν παράνομο Τύπο. Είχαμε και στρατιωτική αντίσταση, στα ορεινά.

M2: Έχω ακούσει οτι στην κατοχή ο κόσμος πεινούσε, ειδικά στις πόλεις.

Κ: Η Ελλάδα χωρίστηκε σε τρεις ζώνες κατοχής: τη γερμανική, την ιταλική και τη βουλγαρική. Όλη η παραγωγή πήγαινε στους κατακτητές. Όλη η σοδειά μεταφέρθηκε στη Γερμανία. Λάδια, σταφίδες, ακόμα και νερό στάλθηκαν στο γερμανικό στρατό της Βόρειας Αφρικής. Από την άλλη, οι σύμμαχοι είχαν αποκλείσει την Ευρώπη ώστε να μην εφοδιάζονται οι κατακτημένες χώρες του Άξονα. Έτσι η Ελλάδα αφέθηκε αβοήθητη στη μοίρα της.

M1: Δεν πείναγε όλος ο κόσμος, όμως...

M2: Τι θες να πεις;

M1: Θέλω να πω οτι υπήρχε και κόσμος που τα είχε βρει μια χαρά με τους κατακτητές... Κάτι μαυραγορίτες, κάτι δοσίλογοι.

M2: Τι είναι δοσίλογοι;

Κ.: Είναι αυτοί που έκαναν συναλλαγές με τις Αρχές Κατοχής και απέκτησαν περιουσίες.

M2: Αποκλείεται να έγινε αυτό! Κι αν το έκαναν, θα τιμωρήθηκαν μετά, σίγουρα!!!!

M1: Ναι, τιμωρήθηκαν σε βαρύ κι ασήκωτο πλουτισμό.

M2: Μα, τι λέει; Πείτε της Κυρία να σκάσει, δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο..!

Κ: Δυστυχώς, κάτι τέτοιο συμβαίνει...

M2: Μα, τι εννοείτε;

M1: Άκου να μαθαίνεις, βλήμα. Όταν είδαν οτι τελειώνει ο πόλεμος, πολλοί από τους συνεργάτες των Γερμανών άρχισαν να ενισχύουν οικονομικά και διάφορες αντιστασιακές οργανώσεις, διασυνδέθηκαν με τις συμμαχικές υπηρεσίες και άλλα τέτοια έτσι που όταν ήρθε η ώρα να δικαστούν, έφεραν ως μάρτυρες υπεράσπισης Βρετανούς αξιωματικούς ή αντιστασιακούς. Έτσι αθώωθηκαν πανηγυρικά.

Κ: Δες μία χαρακτηριστική περίπτωση ενός Έλληνα βιομηχάνου επίπλων:
ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ

(Πρόσωπα: Βιομήχανος επίπλων, Γερμανός αξιωματικός, 2 Επιμελητές των Αρχών Κατοχής, Έλληνας πολίτης, Στρατοδίκης)

Σκηνή 1η

(Βιομήχανος μιλάει με επιμελητές)

Βιομήχανος: Ακούστε με προσεκτικά. Εφόσον σε λίγες μέρες θα έρθει ένας Γερμανός αξιωματικός να μείνει εδώ, χρειάζεται ένα σπίτι. Εμείς ως επιπλοβιομηχανία, θα επωφεληθούμε απ' αυτό, αν εκμεταλλευτούμε τη χρηματοδότηση της Τράπεζας της Ελλάδος.

Επιμελητής 1: Δηλαδή; Τι προτείνετε;

Βιομήχανος: Η τράπεζα είναι υποχρεωμένη να χρηματοδοτήσει οποιαδήποτε ανακαίνιση στο σπίτι κριθεί απαραίτητη. Γι' αυτό, λοιπόν, εσείς, όταν θα μπειτε στο σπίτι του πολίτη για να του ανακοινώσετε ότι θα χρειαστεί να φύγει επειδή έρχεται να μείνει ένας Γερμανός αξιωματικός, ταυτόχρονα θα ελέγξετε τα έπιπλα του και θα κρίνετε πως δήθεν το σπίτι χρειάζεται νέα έπιπλα. Φυσικά, η ανακαίνιση δε θα γίνει, και το ποσό από τη χρηματοδότηση, θα το μοιραστούμε εμείς με τον αξιωματικό.

Επιμελητής 2: Πολύ καλή ιδέα! Δώστε μας τις οδηγίες για το σπίτι και θα τον περιλάβουμε.

Βιομήχανος: Αυτή είναι η διεύθυνση, ανήκει σ' έναν απλό αστό.

Σκηνή 2η (σπίτι):

(Χτυπάει κουδούνι, ο πολίτης διαβάζει εφημερίδα/πίνει καφέ)

πολίτης: Καλ...

Επιμελητής 1: Καλησπέρα.

(Ο επιμελητής 2 έχει μπει ήδη στο σπίτι με ένα σημειωματάριο και "ελέγχει τα έπιπλα")

Επιμελητής 1: Το σπίτι σας επιτάσσεται λόγω της άφιξης Γερμανού αξιωματικού. Έχετε διωρία ως αύριο, να εγκαταλείψετε την κατοικία σας, διαφορετικά θα υπάρξουν ποινές.

Πολίτης: Μα τι λέτε; Με ποιο δικαίωμα; Εγώ ένας αθώος, σε τι έφταιξα;

Επιμελητής 1: Το σπίτι σας τηρεί όλες τις προδιαγραφές για την παραχώρησή του στις γερμανικές αρχές. Και μάλιστα θα έπρεπε να είστε περήφανος που θα επιταχθεί!

Πολίτης: Αν είναι δυνατόν! Το δικό μου σπίτι; Πού έφτυσα αίμα για να το χτίσω; Αποκλείεται!

Επιμελητής 1: Αυτή είναι η τελευταία προειδοποίηση. Φύγετε, και δε θα αναγκαστώ να πάρω δραστικά μέτρα.

Πολίτης: Το σπίτι μου δεν θα περάσει στα χέρια των προδοτών! Μόνο απ' το πτώμα μου!

Επιμελητής 2: Τελειώνει μαζί του επιτέλους!

Επιμελητής 1: Αυτό ήταν.

Επιμελητής 2: Και τα έπιπλα καταγράφηκαν. Η χρηματοδότηση θα είναι μεγάλη...

(Τελειώνει η σκηνή, ο πολίτης φωνάζει διάφορα κατά του ναζισμού, ενώ ο επιμ.1 τον παίρνει).

Σκηνή 3η (επιμελητές 1,2, βιομήχανος, γερμανός)

Βιομήχανος: Καλως ήρθατε, κύριε αξιωματικέ. Αυτό είναι το σπίτι, σας αρέσει;

Γερμανός: Ya Ya, πολύ καλό...

Βιομήχανος: Σας εξήγησαν οι επιμελητές το μικρό μας μυστικό σχετικά με τα έπιπλα;

Γερμανός: Ya Ya, πονηρό Έλληνα, κερδίσει εσύ, κερδίσω εγώ.

Βιομήχανος: Όλα είναι κανονισμένα, υπογράψτε εδώ και μην ανησυχείτε καθόλου.

Γερμανός: Δεν πρέπει να μαθευτεί τίποτα. Θα με τουφεκίσουν.

Βιομήχανος: Όχι βέβαια. Θα μείνει μεταξύ μας. Και ό,τι άλλο χρειαστείτε μη διστάσετε. Είμαστε πρόθυμοι να βοηθήσουμε τους φίλους μας τους Γερμανούς. (Δίνουν τα χέρια τους)

Σκηνή 4η (όλοι οι προηγούμενοι στο δικαστήριο)

Στρατοδίκης Γερμανός: Παραπεμφθήκατε όλοι εδώ διότι υποπέσατε σε αδικήματα που διέσυραν τη χώρα μας.

Γερμανός: Εγκώ δεν ήξερα

Επιμελητές: Εμείς δεν καταλάβαμε

Βιομήχανος: Εγώ πλήρωσα και βγαίνω!

Στρατοδίκης: Εσείς καταδικάζεστε σε θάνατο! (τους παίρνουν)

Βιομήχανος (βγαίνει μπροστά, κάθεται σε μια καρέκλα προς το κοινό και διηγείται, σαν να μιλάει στην παρέα του)

Εγώ, λοιπόν, στην κατοχή δεν ξέρετε τι τράβηξα από τους Γερμανούς...

Φυλακίστηκα, διώχθηκα, βασανίστηκα... Αλλά ευτυχώς, στο τέλος, γλίτωσα...

Ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος τελείωσε στις 2 Σεπτεμβρίου 1945 με νίκη των Συμμάχων. Ο απολογισμός του πολέμου ήταν τρομακτικός, με 70 εκατομμύρια νεκρούς (πάνω από το 1/3 όλων των θυμάτων ήταν Σοβιετικοί). Η Σοβιετική Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες αναδείχθηκαν στις δύο υπερδυνάμεις του πλανήτη και ξεκίνησε ο Ψυχρός Πόλεμος, ο οποίος κράτησε για τα επόμενα 46 χρόνια. Τα επόμενα χρόνια, ιδρύθηκαν τα Ηνωμένα Έθνη για να αποφευχθούν μελλοντικοί παγκόσμιοι πόλεμοι και υπέγραψαν τη Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για όλα τα κράτη-μέλη τους...

Μήπως έχετε απορία για το τι έγιναν όλοι αυτοί που στήριζαν οικονομικά το Ναζισμό;

Από τα 24 διευθυντικά στελέχη της I. G. Farben στους οποίους απαγγέλθηκαν κατηγορίες (για εγκλήματα πολέμου, κατά της ανθρωπότητας και κατά της ειρήνης, για λεηλασία, συμμετοχή στα SS, κλπ.) οι 11 αθώωθηκαν. Στους υπόλοιπους αποδόθηκαν ποινές κάθειρξης 1-7 χρόνια. Να σημειώσουμε ότι, μεταξύ άλλων, η I. G. Farben υπήρξε η κατασκευάστρια εταιρεία του Zyklon B, του αερίου δηλαδή που χρησιμοποιήθηκε για την εξόντωση χιλιάδων ανθρώπων.

Ξέρετε ότι η μηχανογραφική οργάνωση των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης – εξόντωσης (78 στο σύνολο), που υπήρξε καταλυτική στην «αποτελεσματική» λειτουργία τους, έγινε με τεχνολογία της IBM; Πως η Standard Oil προμήθευε με καύσιμα τόσο τους Συμμάχους όσο και τον Άξονα στη διάρκεια του πολέμου; Πως η ΙΤΤ συνέδραμε σημαντικά στη βελτίωση του γερμανικού συστήματος πληροφοριών ή πως σχεδίασε τις βόμβες Focke – Wulfs που χρησιμοποιήθηκαν ενάντια στα συμμαχικά στρατεύματα; Πως η General Motors κατασκεύασε χιλιάδες θωρακισμένα αυτοκίνητα, φορτηγά και τανκς για τον γερμανικό στρατό; Πως το 1941 η Fordwerke (εργοστάσιο της Ford στο Βερολίνο) υπήρξε υπεύθυνη για την προμήθεια του 1/3 σχεδόν του συνόλου των φορτηγών της Βέρμαχτ; Οι μισοί «εργαζόμενοι» της εταιρείας ήταν «σκλάβοι εργασίας», προερχόμενοι από στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις κατεχόμενες περιοχές. Το ίδιο και στη μονάδα της Ford στην Κολωνία, όπου τουλάχιστον 1.200 εργάτες ήταν Ρώσοι, πολλές φορές ανήλικοι, οι οποίοι πάρθηκαν από τα σπίτια τους με τη βία, για να δουλέψουν ως φτηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό στα εργοστάσια γερμανικών ή αμερικανικών μονοπωλιακών συμφερόντων. Και όμως, η μονάδα της Ford στη Κολωνία, όχι μόνο συνέχισε να λειτουργεί μετά τον πόλεμο, αλλά έλαβε και 1 εκ. δολ. σε αποζημιώσεις για τις ζημιές που υπέστη στη διάρκεια του βομβαρδισμού της πόλης από τους Συμμάχους! Η General Motors έλαβε επίσης 33 εκ. δολ. σε φοροαπαλλαγές από την κυβέρνηση των ΗΠΑ για τις ζημιές που υπέστησαν τα εργοστάσιά της σε Γερμανία και Αυστρία στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο!

το 1950 – 1951 ο John McCloy, Υπατος Αρμοστής των ΗΠΑ στην Αμερικανική Ζώνη κατοχής της Γερμανίας, άρχισε να αμνηστεύει έναν – έναν όλους τους βιομηχάνους – τραπεζίτες που είχαν καταδικαστεί ως εγκληματίες πολέμου

Να λοιπόν πώς οικοδομήθηκε το «δυτικογερμανικό θαύμα»

Τις δεκαετίες που ακολούθησαν, όλες αυτές οι εταιρίες επένδυσαν μεγάλα ποσά ώστε να καλύψουν το παρελθόν τους, επιχειρώντας να ξαναγράψουν την Ιστορία και επαναπροσδιορίσουν τη λαϊκή μνήμη. Είναι όμως μια ιστορία που έχει γραφτεί με αίμα. Και όπως είναι γνωστό το αίμα δε ξεπλένεται εύκολα...